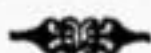

Θέλω, φίλη ποθητή μου,
εἰς ἀνέφελον ἐσπέραν
τὴν Ἑλλάδα ἐλευθέραν
ἀτενίζων, ν' ἀποθάνω,
καὶ νὰ κλίν' ἡ κεφαλὴ μου
εἰς τὸ στῆθός σου ἐπάνω.

ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΡΙΟΝ

Μελωδ. Bellini Puritani, (Sul campo della gloria), Α, 47. 29

Κλαγγὴ πολεμιστήριος
ἠκούσθη. Χαῖρε, κόρη!
Θὰ φύγω. Δὸς τὸ δόρυ,
καὶ δὸς τὸν ἀσπασμόν.
Ὑπάγω ὅπου σφάζονται,
ὅπου τὸ αἷμα ῥέει,
ἂν κ' ἡ ψυχὴ μου κλαίῃ
διὰ τὸν χωρισμόν.

Μὴ θρήνει, φίλη. Ἀκουσον
θρηνοῦσαν τὴν πατρίδα.
ὦ! Δός μοι τὴν ἀσπίδα.
Ἦ τὰν ἢ ἐπὶ τάν!
Ἀγίασον μ' ἐν δάκρυ σου
τὰ δουρικὰ δεσμά μας,
καὶ ἔστω σύνθημά μας·
«Νικᾶν ἢ τελευτᾶν!»

Εἰς τὰ πυροβολήματα,
εἰς μαχαιρῶν συγκρούσεις
τὰ ἔργα μου θ' ἀκούσης
καὶ θὰ χειροκροτῇς.
Ὑπάγω, κόρη. Στέφανον
ἢ χεὶρ ἢ προσφιλὴς σου
ᾗς πλέξῃ κυπαρίσσου
καὶ δάφνης φθονητῆς.

—
Ἄν πέσω εἰς τὸν πόλεμον,
εὐψύχει, φίλη κόρη.
Τὸν θάνατον θεώρει
ὥς δῶρον τ' οὐρανοῦ.
Ὅταν ζητῇ τὸ αἷμά μου
ἢ δόξα τῆς πατρίδος,
ἄξια Ἑλληνίδος,
ἄξια μου φανοῦ.

—
Ἔχε υἱείαν! ῥίπτομαι
εἰς τὴν ἀγρίαν πάλην.
Ὡς σοὶ τὸ εἶπα, πάλιν
θενὰ σοὶ τὸ εἶπῶ.
« Ἄν σφαῖρα τὴν καρδίαν μου
προσβάλῃ τελευταῖον,
θὰ σ' ἀγαπῶ ἐκπνέων,
ὥς ζῶν σὲ ἀγαπῶ. »

—
Μακράν σου εἰς τὴν ἔρημον,
εἰς τὴν βοὴν τῆς μάχης,

ἔταν ἀνδρείων στάχεις,
 θὰ δρέπη θεριστῆς,
 πλὴν μόνης τῆς πατρίδος μου
 καὶ τῆς ἐλευθερίας,
 σὺ, κόρη, τῆς καρδίας
 θὰ ἄρχῃς τῆς πιστῆς.

—

Εὐδαίμων, ἂν τὸ βλέμμα μου
 τὸ θνησκον ἐθεώρει
 τὸ βλέμμα σου, ὦ κόρη,
 νὰ μὲ προσμειδιᾷ,
 καὶ ἔνοπλος παρίστατο
 μὲ στέμμα βασιλίδος
 ἐμπρός μου τῆς πατρίδος
 ἢ σεβαστῇ σκιά.

